

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Vir. Virilitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

oma Sam-
sonis quid
significet,
& Dalida
amor.

IN Divinis denique literis multa leguntur de Samsonis coma, quam studiosissime nutrit: pro-
pterea quod dum ea capiti esset applicata, quo diffusior erat, eo ipse viribus valentior, & ad injesta
quælibet vincula disrumpenda robustior efficiebatur: ea vero detonsa, deficiebat viribus & toto ro-
bore destituebatur. Intelligitur vero Samson Nazareus, ut vir aliquis Deo dicatus: comam enim in ex-
do religiosissime, ut dictum, nutrebat, per quam amplissimæ virtutis ornamentum accipimus, quæ
caput, hoc est, intellectum nostrum decoret: quæ quo magis excrescit, eo fortiores adversus adver-
sarios motus efficimur. Per alienigenas, qui vincula contendunt injicere, humanos affectus & concu-
piscentiæ vim intelligimus; id enim innuunt preces sacræ, dum parci nobis ab alienis supplicanti-
bus. Quod si eveniat, ut humana victi fragilitate mulieris Dalidæ, hoc est, corrupti sensus amore corrip-
mur, declinamus in fomnum, & in ejus gremium obdormiscimus, obliti scilicet eorum: quæ rationis
lumine irradiati vigilantes operabamur, jam facti desides ignavique, bona opera intermittimus: in
mulieris dolo tondemur, hoc est, voluptatis insidiis illecti spiritus fortitudinem amittimus, & in ho-
stium ita potestatem incidimus, qui nos vexent, exagitent, & ludibrio habeant. Nulla enim re magis
cruciatur homo, quam rerum humanarum cura: aut enim simulac huic deditus fuerit, avaritia, aut o-
more, aut odio, aut invidia, aut alia quapiam lue molestationeque male affectus, assidue laborat. Ubi
vero respiciat (id enim est ubi expergefactus fuerit) errorem agnoscit suum, penitentiaque adbe-
ctus amissam studet comam reparare, paulatimque vires ita resumere, donec pristino recuperato ro-
bore peccato jam moriturus, cum universo inimicorum conventu exitiale in se ruina trahat, et
in istaq; omni cupiditatum & vitiorum manu mundo etiam ipse moriatur.

DE CANITIE.

SENECTUS. CAP. XLVII.

Hæc à Sus-
tonio in
Galba
cap. 10.

SUPERVACUUM videtur, per canos senectutem locorum ubique significatam dicere, sed illud com-
memoratione non injucundum fuerit, quod in hanc sententiam offensa olim præmonstravit
Galbæ siquidem, cum in provinciam Hispaniam Tarraconensem ingressus sacrificaret intra ædem
publicam, accidit ut puero è ministris acerram tenenti capillus repente toto capite canesceret, quod
rerum mutationem significare Aruspices respondere, successurumque juveni senem. Nam is Nero-
ni Claudio successit qui alterum & xxx. natus annum sublatus est, ipse tertio & septuagesimo æta-
tis anno Imperium adeptus. Sedenim Conjectores ominosum habent, si vel puer vel adolescens in
senem mutari sibi visus fuerit: mortis enim propediem affutura signum hoc volunt. Neque latet
esse, si contra senex fieri se puerum imaginatus fuerit: portendere enim hoc imprudenter eum ali-
quid futurum, quod ei nocumentum asserat: propterea quod, ut Homerus ait:

Ad verbum
ex Arsemi-
doro lib. 1.
cap. 16.

αἰεὶ δὲ ὀπλοτέρων ἀνδρῶν Φερέας ἠερέθονται.

DEUS PATER. CAP. XLVIII.

Quare
Deus ca-
nities pin-
gatur.

INVENIES in Divinis literis Deum visenda canitie figuratum, ut apud Danielem: *Capilli capiti quæ
quasi lanamunda.* Angelo: hinc Eucherius, & albatorum multitudinem significari tradit. Alii
ad humanæ naturæ similitudinem transferentes, ideo fieri autumant, ut dierum antiquitas inde sub-
innuatur: Deo enim nihil antiquius. Quod ea de causa libentius adnotavi, quia scio esse plerisque
etiam quantivis pretii viros, qui Deum patrem ea canitie in signum pingi nequaquam approbent.

DE BARBA. CAP. XLIX.

DE barba vero aliis atque aliis temporibus, apud alias & alias gentes varia semper fuit institutio
neque constans unquam usus. Verum de ritibus nunc dicere supersedebimus quod materiam
hujusmodi perpetua nuper de clamatione peccurimus, ubi rationes explicuimus, cur sacerdotibus
comam nutrire vetitum sit, barbam vero abraderi non concedatur. Verum hic significata tantum
pro secuti sumus.

VIR. CAP. L.

UNUM ergo atque id præcipuum est barbæ hieroglyphicum, ut virilitatis indicium sit. Nam est
alia sunt signa, quæ marem à fœmina fecernunt, qui tamen plerique viri dicuntur effœminati
scere,

A scere, mulieresq; idemtidem virum inducere: barba viri illius signum ad veteres habitum, qui non *D. Lactia* sexu, sed virtute ipsa longe alius a femina reperitur. Nam & mulieres si qua virtutem hanc confectu- *tu Diogen.* ta sint, viriliter agere dicuntur. Unde Horatius de Cleopatraz animis ait: *Nec muliebriter expavit en-* sem. Quod vero virum barba significet, multa Sapientum dicta testantur. Nam barbam se ideo ge- *Artem. l. i.* stare Diogenes respondebat, ut se virum esse subinde recordaretur. Haliabas & plerique philosophi *cap. 32.* admodum clari, barbam dixere viris a natura ornamenti dignitatisq; causa contributam. Inde Ar- *Levit. c. 9.* temidorus, filios tantum ornamenti patribus afferre dicit, quantum ori barba decoris addit. Cyni- cus apud Lucianum, tam deforme putat esse ornatum barba auferre viris, quam Leoni juba at- tondere. The sca perhibent tondere barbam nunquam voluisse, ut virtutem ipse suam eo profiteretur indicio, qui tamen omnium primus anteriorem capitis comam Apollini Deliaeo dedicavit. Sed hac tam multa sunt, ut si omnia complecti velim, nunquam habitura sint finem. Ad nostra igitur reverta- mur. *Sed nec radet is barbam, inquit, qui Dominus est: vel ut Septuaginta: non corrupetis barba faciem, quia perfectionis nostra signum est barba.* Hierosolymitanus ait Helychius. Neq; enim est congruum, B virtutes, quarum barba symbolum gerit, corrumpere, agentes nos non sub vero, sed sub falso & ficto habitu. Theologi veteres, quos imitatur Eucherius, eo loco Regum, ubi Hanno Ammonita nunciis Davidicis, qui de patris obitu Regem consolaturi advenerant, barbas abstulit ad ignominiam, hi- storiam ad mysticum sensum deducentes: Hannonem injuriosum diabolum esse dicunt qui subinde benefacere volentibus barbam abradit, hoc est, fortitudinem adimit. Ita apud eos barba erat fortitu- *2. Sam. 10.* dinis hieroglyphicum: quia scilicet virum indicat. Atque ubi Dominus *21. Levitic. cap. repetit ad* *vers. 4.* facerdoes filios Aaron: *Non radent caput, neq; barbam: Caput & barba, ait Helychius, sapientie est & perfectionis nostra signum.*

ORTA SENESCERE. CAP. LI.

Cur vero intonsa semper barba sit Aesculapio, cum tamen pater ejus Apollo impubis passim ostentetur, capilla ejus tantummodo luxuriante, hieroglyphicum Philosophi sic explicuerunt. Nimirum ille rerum author viridi semper fruitur juventa, verum omnia quaecumq; generantur, in senium ocy- us aut ferius vergunt. Sed quamvis ita passim barbatus Aescu- lapius figuraretur, apud Sicyonios tamen simulachrum ejus imberbe ex auro & ebore confectum fuisse, Pausanias tradit.

IMPERITIA. CAP. LII.

Facere mihi videtur ad institutum negotium (ut id etiam addamus) quod sacerdotes illi imperitum hominem, e- umque praesertim, qui universum vitae tempus domi sessitavit nec aliorum mores hominum peregrinaeve urbes inspe- xerit, ut ita rerum ignarus sit, ne rei cujuspiam rationem norit, non amicitiae, non hospitalitatis jura susceperit, i- pse quis sit, utrum sit, an non sit, id quoque nesciat, per asinum caput humano appositum trunco significa- bant. Asinum enim esse imperitiae hieroglyphicum, suo, satis commentario declaratum est. Solitos vero Aegy- ptios humana corpora brutorum capitibus insignire, prout hoc vel illud animal alia atque alia praese ferebat significata, testimonio ea multa sunt quae in gemmis in marmoribus, in aes, ad hanc usque diem monumenta su- peraverunt, quorum intellectus ad simplicium significa- tiones referendus est. Haec enim hoc loco persequi, infi- niti laboris esset, & reliquis commentariis de animalium significationibus deriperet argumentum.

Pausan. in Corinthiacis ait hoc simulachrum fuisse apud Sicyonios.

Ccc 3

DE